

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 maart 2011 in zaak
nrs. 11/4090 en 11/4089 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 maart 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De minister is in de gelegenheid gesteld een nadere reactie in te dienen.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 september 2011, waar de vreemdeling, bijgestaan door mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen, en de minister, vertegenwoordigd door mr. R.J.M.F.P. Wouters, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien in de bestuurlijke fase geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde niet kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, ter beantwoording van de vraag of het besluit van gelijke strekking niettemin door de rechter dient te worden getoetst, beoordeeld dient te worden of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder, op 14 oktober 2010, een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 oktober 2010 is die aanvraag afgewezen. Het besluit van 4 februari 2011 is van gelijke strekking als dat van 22 oktober 2010, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.3. De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat de vreemdeling aan haar aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Evenmin is sprake van een voor haar relevante wijziging van het recht. Gelet op hetgeen de vreemdeling in de bestuurlijke fase en in beroep heeft aangevoerd over de te verwachten problemen met de Eritrese autoriteiten, indien zij naar Eritrea zou moeten terugkeren, had de voorzieningenrechter daarna moeten treden in de vraag of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in voormeld arrest van het EHRM van 19 februari 1998, voordoen. Door dit na te laten, heeft hij het onder 2.1.1. weergegeven beoordelingskader niet juist toegepast.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

2.3. In het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over Eritrea van september 2010 (hierna: het ambtsbericht) is over de gedwongen terugkeer van Eritreeërs het volgende vermeld.

"Gedurende de verslagperiode vond gedwongen terugkeer plaats van Eritreeërs vanuit landen waar zij hun toevlucht hadden gezocht, ondanks berichtgeving van diverse organisaties als *Amnesty International*, *Human Rights Watch* en *Reporters without Borders* over de risico's die zij na terugkeer lopen. Bij gedwongen terugkeer naar Eritrea loopt men kans op gevangenschap (voor onbepaalde tijd), mishandeling en foltering (soms de dood tot gevolg hebbend).

(...)

Soms vindt ook in een aantal Europese landen, waaronder Duitsland, Italië, Malta, het Verenigd Koninkrijk en Zweden, gedwongen uitzetting van afgewezen en uitgeprocedeerde Eritrese asielzoekers plaats, ondanks de aanbeveling van UNHCR om er vanaf te zien. Naar verluidt zouden zij na aankomst in Eritrea zijn gedetineerd, mogelijk vanwege dienstplichtontduiking en het vragen van asiel in betrokken landen."

2.3.1. De Afdeling heeft, mede gelet op de informatie in het ambtsbericht, besloten om de zaken waarin deze problematiek aan de orde was ter zitting te behandelen, dan wel deze schriftelijk aan de minister voor te leggen, om te worden voorgelicht over het standpunt van de minister over die informatie. In acht van de tien zaken die onder de aandacht van de minister zijn gebracht, heeft hij de bestreden besluiten ingetrokken, waarna de desbetreffende vreemdelingen de door hen ingestelde hoger beroepen hebben ingetrokken. Ter zitting bij de Afdeling heeft de minister desgevraagd bevestigd dat, gelet op voormelde passages uit het ambtsbericht, in die zaken, maar ook in een aantal andere zaken die niet bij de Afdeling aanhangig waren, aan de desbetreffende vreemdelingen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 is verleend. De minister heeft ter zitting verklaard dat in de onderhavige zaak het bestreden besluit is

gehandhaafd, omdat de vreemdeling, anders dan de vreemdelingen in de andere zaken, zijns inziens legaal is uitgereisd. De problematiek die in voormelde passages uit het ambtsbericht wordt beschreven, houdt volgens de minister verband met illegale uitreis. Desgevraagd heeft hij voorts verklaard dat hij vooralsnog geen antwoord heeft op de vraag of er in Nederland meer Eritreeërs zijn die met toestemming van de autoriteiten zijn uitgereisd.

2.3.2. De beoordeling of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten of omstandigheden, als hiervoor onder 2.1.3. bedoeld, vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter op basis van hetgeen ten processe kenbaar is geworden. Aan voormelde informatie uit het ambtsbericht alsmede aan de omstandigheid dat de minister in een groot aantal zaken verblijfsvergunningen wegens dreigende schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft verleend, komt bij deze beoordeling groot gewicht toe. De Afdeling is evenwel van oordeel dat, gelet op het verhandelde ter zitting, niet op voorhand elke betekenis kan worden ontzegd aan het standpunt van de minister dat de in het ambtsbericht beschreven problematiek specifiek ziet op vreemdelingen die niet op legale wijze Eritrea zijn uitgereisd. Dit standpunt van de minister vindt echter geen steun in het ambtsbericht. Onder deze omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat zonder nader feitelijk onderzoek van de minister naar de situatie van Eritrese vreemdelingen die na een legale uitreis gedwongen naar hun land van herkomst terugkeren, niet op deugdelijke wijze kan worden beoordeeld of sprake is van evenbedoelde bijzondere feiten of omstandigheden.

Gelet hierop ziet de Afdeling reden om het beroep van de vreemdeling gegrond te verklaren en het besluit van 4 februari 2011 te vernietigen. De minister dient een nieuw besluit op de aanvraag te nemen met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 maart 2011 in zaak nr. 11/4089;
- III. verklaart het beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van 4 februari 2011, kenmerk 0806.26.1169;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.748,00 (zegge: zeventienhonderdachtenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.D.A.M. Zegveld, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

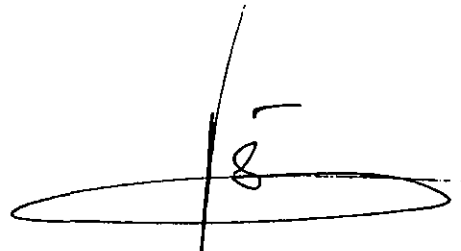
w.g. Zegveld
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 oktober 2011

43-594.

Verzonden: 26 oktober 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

17. MAA. 2011 14:23

SBR VREEMDELINGEN

NR. 370

P. 2/6

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummers: AWB 11/4090 (voorlopige voorziening)
AWB 11/4089 (bodem)

V-nr.

uitspraak van de voorzieningenrechter

in het geding tussen:

geboren op _____, van Eritrese nationaliteit, verzoekster,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen

en:

de minister voor Immigratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.A. Pruss, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2011 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 29 januari 2011 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen. Tegen dit besluit heeft verzoekster bij beroepschrift van 4 februari 2011 beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij brief van 4 februari 2011 heeft verzoekster verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 maart 2011. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig G.B. Hailu, als tolk in de Tigrinja taal. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Feiten

Bij besluit van 22 oktober 2010 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 14 oktober 2010 tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij uitspraken van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, van 25 november 2010 is het tegen dit besluit ingediende beroepschrift (AWB 10/36848) ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 14 januari 2011 (nr. 201011637/1/V2) deze aangevallen uitspraak bevestigd.

17. MAA, 2011 14:28

SBR VREEMDELINGEN

NR. 370

P. 3/6

Zaaknummers: AWB 11/4090 (voorlopige voorziening) en
AWB 11/4089 (bodem) inzake

Pagina 2 van 5

Asielrelaas

Verzoekster heeft ter onderbouwing van onderhavige aanvraag aangevoerd dat zij alsnog aannemelijk heeft gemaakt dat zij in 2007 heeft vastgezet, dat zij op illegale wijze Eritrea heeft verlaten nu zij via omkoping aan haar documenten is gekomen en dat vanwege die illegale uitreis ook geloofwaardig is dat haar ouders zijn bezocht door de autoriteiten.

In dit verband heeft verzoekster de volgende stukken in de bestuurlijke fase overgelegd:

1. een brief van Vluchtelingenwerk van 24 januari 2011, met daarin een verslag van een telefoongesprek tussen de Helpdesk van het Landelijk Bureau van Vluchtelingenwerk met de heer Günter Schröder, expert op het gebied van Eritrea, van 3 december 2010 (hierna: het verslag);
2. het CV van de heer Günter Schröder;
3. (kopieën van) een brief van een collega van verzoekster, Elita Efreem Zewoldi, van 14 december 2010 en een brief van een medegevangene, , van 15 december 2010, die weten dat verzoekster gevangen heeft gezeten.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Partijen zijn op deze bevoegdheid gewezen.

3.1 Verweerder heeft de aanvraag van verzoekster op grond van artikel 4:6 van de Awb afgewezen, onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit van 22 oktober 2010. Verweerder heeft hierbij ook gewezen op de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, van 25 november 2010. De door verzoekster overgelegde stukken en verklaringen kunnen volgens verweerder niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid (nova) welke aanleiding geven tot een ander oordeel.

3.2 Verzoekster heeft aangevoerd dat verweerder de aanvraag ten onrechte op grond van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen. In de eerste asielprocedure werd de door verzoekster gestelde illegale uitreis ongeloofwaardig geacht omdat er volgens de niet onderbouwde stelling van verweerder meerdere personen betrokken moesten zijn geweest bij een door corruptie verkregen paspoort/visum. Middels de deskundigenverklaring van Schröder is onderbouwd dat corruptie in Eritrea wijdverspreid is en dat verzoekster een gangbare gang van zaken heeft beschreven. De onderbouwing geeft de noodzaak tot een inhoudelijke heroverweging van de eerdere besluitvorming.

4.1 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager in geval van een herhaalde aanvraag gehouden nova te vermelden.

Zaaknummers: AWB 11/4090 (voorlopige voorziening) en
AWB 11/4089 (bodern) inzake

Pagina 3 van 5

4.2 Uit vaste rechtspraak vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, op voorhand moet worden aangenomen dat het in die beslissing uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nova zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Onder nova moeten worden verstaan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en behoorden te worden aangevoerd, alsmede stukken die kunnen dienen ter ondersteuning van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nova die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat wat alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

5.1 Gelet op het voorgaande dient de voorzieningenrechter te bezien of verzoekster aan de herhaalde aanvraag nova ten grondslag heeft gelegd die kunnen afdoen aan het eerdere besluit van 22 oktober 2010.

5.2 Verzoekster heeft in dit kader aangevoerd dat zij met het thans overgelegde verslag van 3 december 2010 alsnog (specifieker) heeft onderbouwd dat zij op illegale wijze Eritrea heeft verlaten, door via omkoping aan haar reisdocumenten te komen, waardoor zij in de negatieve aandacht van de autoriteiten staat en waardoor ook geloofwaardig moet worden geacht dat de autoriteiten bij haar ouders zijn langs geweest.

5.3 De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat het verslag van 3 december 2010 dateert van na het eerdere besluit van 22 oktober 2010 en dat deze derhalve niet vóór het nemen daarvan overgelegd kon worden. Verder heeft verzoeksters gemachtigde ter zitting verklaard dat het verslag niet op verzoek van verzoekster is opgesteld. De gemachtigde van verzoekster heeft na afloop van de vorige procedure aan Vluchtelingenwerk Nederland informatie opgevraagd inzake illegale uitreizen uit Eritrea. Vluchtelingenwerk Nederland had op dat moment enkel de beschikking over het verslag van 3 december 2010, dat in een later stadium verwerkt zal worden in een algemene notitie en het aan verzoeksters gemachtigde verstrekt. De voorzieningenrechter gaat er, gelet op deze toelichting van de gemachtigde ter zitting, van uit dat het verslag van 3 december 2010 niet op haar verzoek is opgesteld en daarom niet reeds in de voorgaande procedure had kunnen worden opgevraagd en ingebracht. Gelet op het vorenstaande dient het verslag van 3 december 2010 als nieuw ten opzichte van het eerdere besluit te worden aangemerkt.

5.4 Vervolgens ligt de vraag voor of op voorhand kan worden uitgesloten dat het verslag van 3 december 2010 kan afdoen aan het eerdere besluit van 22 oktober 2010. Verzoekster heeft reeds in de vorige procedure aangevoerd dat zij in de negatieve aandacht van de autoriteiten staat omdat zij illegaal is uitgereisd, omdat zij op illegale wijze aan een visum was gekomen en dat haar ouders in 2010 zijn bezocht door veiligheidsmensen. Verzoekster heeft toentertijd het standpunt dat het mogelijk is om door corruptie een visum te verkrijgen nader onderbouwd door in de gronden van het beroep van 12 november 2010 te verwijzen naar het algemeen ambtsbericht inzake Eritrea van 22 september 2010, het 2009 Human Rights Report: Eritrea van het US Department of State van 11 maart 2010 en het Country of

Zaaknummers: AWB 11/4090 (voorlopige voorziening) en
AWB 11/4089 (bodem) inzake

Pagina 4 van 5

Origin Information Report Eritrea van de UK Home Office van 8 juni 2010.

5.5 Deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, heeft ten aanzien van dit standpunt in de uitspraak van 25 november 2010 in rechtsoverweging 2.10. het volgende overwogen:

“(…) Voorts acht de rechtbank van belang dat eiseres blijkbaar wel middels een officieel uitreisvisum is uitgereisd, zodat de uitreis niet zonder meer als illegaal kan worden aangemerkt.”

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter volgt uit het voorgaande dat reeds door de rechtbank is overwogen dat de wijze van verkrijging van de reisdocumenten niet ter zake doet. Dat de rechtbank dit heeft overwogen met inachtneming van de rapporten waar verzoekster naar heeft verwezen, blijkt genoegzaam uit de zinsnede bij 1.2. onder het kopje 'Ontstaan en loop van het geschil': “(…) Op 12 november 2010 zijn de gronden van beroep ingediend.”

5.6 Het verslag van 3 december 2010 dat verzoekster in onderhavige procedure heeft ingebracht en dat naar haar mening meer gespecificeerd is ten aanzien van de mogelijkheid om reisdocumenten door middel van corruptie te verkrijgen, is - zelfs al zou het verslag concretere informatie bevatten - gelet op het vorenstaande dan ook niet relevant. Het standpunt van verzoekster dat de rechtbank ruimte heeft opengelaten door de woorden “zonder meer” op te nemen, maakt dit niet anders. Deze woorden laten ruimte voor de mogelijkheid dat het uitreizen met een geldig visum dat op illegale wijze is verkregen onder omstandigheden als illegale uitreis kan worden aangemerkt. Nu verzoekster haar in de vorige procedure naar voren gebracht standpunt thans niet met relevante documentatie heeft onderbouwd, kan deze niet als novum worden aangemerkt die kan afdoen aan het eerdere besluit van 22 oktober 2010. Onder deze omstandigheden is sprake van een situatie waarin dezelfde discussie die in de eerdere procedure plaatsvond, nu ten tweede male aan de rechter wordt voorgelegd.

6. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter beslist dan ook met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep. De voorzieningenrechter verklaart het beroep van verzoekster ongegrond. Dat brengt mee dat de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang afwijst.

7. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

17. MAI. 2011 14:28

SBR VREEMDELINGEN

To: 0703651380

NR. 370

P. 6/6

Page: 8-9

Zaaknummers: AWB 11/4090 (voorlopige voorziening) en
AWB 11/4089 (bodem) inzake

Pagina 5 van 5

Beslissing

De voorzieningenrechter,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 11/4089,

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 11/4090,

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.T.H. Zimmerman, voorzieningenrechter, in
tegenwoordigheid van mr. F.K. Williams, griffier, en in het openbaar uitgesproken op
17 maart 2011.

De griffier

De voorzieningenrechter

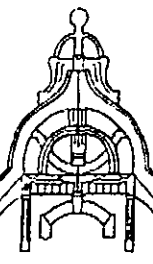
Afschrift verzonden op: 17 MAART 2011

Conc.: FW
Coll.: MyB
D: C
VK

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Het Noorderhuis
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 MRT 2011	
ZAAKNR.	201103597
AAN:	V.B.
BEHANDELD: DD:	PAR: mr. A.M.I. Eleveld
	mr. K.B. Spoelstra
	mr. I.M. Zuidhoek

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Zuiderpark 12
9724 AG Groningen
T 050 - 317 317 0
F 050 - 317 317 1
info@hetnoorderhuis.nl
hetnoorderhuis.nl

Ook per telefaxnr.: (070) 365 13 80

Groningen, 24 maart 2011

Inzake : hb RvS
Onze ref. : 20100360/IMZ/jt
Uw ref. :
Betreft : hoger beroepschrift

Geachte heer, mevrouw,

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Hierbij teken ik namens wonnende te daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd te zijn, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, procedurenummer AWB 11/4090 en AWB 11/4089 verzonden 17 maart
2011.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren gebracht in vorige instanties
hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

GRIEF I

In rechtsoverweging 5.5 stelt de rechtbank ten onrechte:
*Deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, heeft ten aanzien van dit standpunt in de uitspraak van 25 november 2010 in
rechtsoverweging 2.10 het volgende overwogen:
"(...) Voorts acht de rechtbank het van belang dat eiserss blijktbaar wel middels een officieel uitreisvisum is uitgereisd, zodat
de uitreis niet zonder meer als illgaal kan worden aangemerkt."*

*Naar het oordeel van de voorzieningenrechter volgt uit het voorgaande dat reeds door de rechtbank is overwogen dat de wijze
van verkrijging van de reisdocumenten niet ter zake doet. Dat de rechtbank dit heeft overwogen met inachtneming van de
rapporten waar verzoekster naar heeft verwezen, blijkt genoegzaam uit de zinsnede bij 1.2 onder het kopje 'Ontstaan en loop
van het geschil': (...) Op 12 november 2010 zijn de gronden van beroep ingediend."*

In rechtsoverweging 5.6 vervolgt de rechtbank:
*Het verslag van 3 december 2010 dat verzoekster in onderhavige procedure heeft ingebracht en dat naar haar mening meer
gespecificeerd is ten aanzien van de mogelijkheid om reisdocumenten oor middel van corruptie te verkrijgen, is – zelfs al zou
het verslag concretere informatie bevatten – gelet op het vorenstaande dan ook niet relevant. Het standpunt van verzoekster dat*

mr. A.M.I. Eleveld
 mr. K.B. Spoelstra
 mt. I.M. Zuidhoek

de rechtbank ruimte heeft opengelaten door de woorden "zonder meer" op te nemen maakt dit niet anders. Deze woorden laten ruimte voor de mogelijkheid dat het uitreizen met een geldig visum dat op illegale wijze is verkregen onder omstandigheden als illegale uitreis kan worden aangemerkt. Nu verzoekster haar in de vorige procedure naar voren gesteld standpunt thans niet met relevante documentatie heeft onderbouwd, kan deze niet als novum worden aangemerkt die afdoen aan het eerdere besluit van 22 oktober 2010. Onder deze omstandigheden is sprake van een situatie waarin de discussie die in de eerdere procedure plaatsvond, nu ten tweede male aan de rechter wordt voorgelegd.

Zuidpark 12
 317 317 0
 317 317 1
 050-317 317 1
 Het Noorderhuis.nl
 hctnoorderhuis.nl

Toelichting

De eerder ingebrachte documentatie omtrent de corruptie in het land van herkomst van appellante was meer algemeen van aard dan de informatie in de brief van 3 december 2010 welke in deze herhaalde asielpcedure naar voren is gebracht. De rechtbank heeft in de eerdere procedure nadrukkelijk de mogelijkheid opengelaten dat het uitreizen met een geldig visum dat op illegale wijze is verkregen onder omstandigheden als illegale uitreis kan worden aangemerkt. Uit de aard der zaak kan appellante deze kwestie, de manier waarop haar uitreis gekwalificeerd wordt door de machthebbers van haar land van herkomst, niet met bewijsstukken onderbouwen welke specifiek zijn en op haar persoon betrekking hebben. De door VluchtelingenWerk opgestelde telefoonnotitie is echter wel dermate duidelijk, en in de beschrijving van de voorkomende corruptie veel specifiekier dan de eerder ingebrachte informatie van bijvoorbeeld het Human Rights Report of het US Department of State, dat hiermee nadere invulling en aanvulling is gegeven op de eerdere stelling betreffende de illegale uitreis. De door de rechtbank in de eerdere procedure opengelaten mogelijkheid is hiermee meer aannemelijk gemaakt. Gezien het grote belang van het aspect van illegale uitreis uit Eritrea, de strafbaarheid van illegale uitreis en de 3 EVRM-schending die dit met zich meebrengt, gezien ook de eerdere problemen die appellante heeft gehad ten gevolge van haar betrokkenheid bij de Pinkstergemeente, had de nu ingediende specifieke informatie betreffende de kwalificatie van de uitreis als verschilmerkend gezien dienen te worden en om die reden had het herhaald asiolverzoek niet onder verwijzing naar artikel 4:6 AWB afgedaan mogen worden. De rechtbank had eveneens om die reden niet tot de conclusies zoals eerder aangehaald kunnen komen maar de Minister dienen op te dragen alsnog inhoudelijk tot een heroverweging van het eerdere besluit over te gaan.

Verzoek

Gezien het bovenstaande wordt u verzocht de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, te herzien met veroordeling van de proceskosten aan de zijde van verweerder en tot teruggave van het griffierecht..

In afwachting.

Hoogachtend,

I.M. Zuidhoek

Bijlage(n):

* kopie uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam
 d.d. 17 maart 2011, verzonden 17 maart 2011